

Hallo iedereen,

Daar ben ik weer na twee weken met een nieuwe blog. Afgelopen week kreeg ik mijn Amerikaanse paspoort in de brievenbus, want ik ben sinds september staatsburger in Nederland en de Verenigde Staten. Na 12,5 jaar zijn al het papierwerk én de kosten voor visums en werkvergunningen en andere documenten dan eindelijk voorbij. Ik zal hier ongetwijfeld meerdere malen over heb geschreven in dit al evenzo oude blog overigens! Nu is het simpelweg ervoor zorgen dat de paspoorten op tijd verlengd worden, zeker mijn Nederlandse paspoort want die zal ik een stuk minder gebruiken nu ik word geacht om mijn Amerikaanse paspoort te gebruiken om van en naar de VS te reizen.

Dat reizen zit er voorlopig nog niet in natuurlijk, maar wellicht later in het jaar als veel meer mensen zijn ingeënt. Wij als docenten dit semester hebben onze eerste prikken afgelopen week op woensdag gehad en over drie weken volgt het twee en voorlopig laatste prikje. Wij hebben erg geluk gehad, want zo veel mensen wachten nog op een prik hier en elders in de VS en de wereld. Een kleine week daarvoor ben ik getest op het werk als onderdeel van een willekeurige test. Ik testte negatief uiteraard en gelukkig.

Ook al werk ik nog veel vanuit het thuishkantoor, toch kom ik regelmatig op kantoor deze dagen voor noodzakelijke werkzaamheden zoals het werken aan de fossielencollectie. De proefdrukken van de vier wetenschappelijke artikelen waar ik het in de vorige blog over had zijn ook de digitale deur uit. Ik denk dat twee artikelen nog later deze maand uit gaan komen. Verder is het behoorlijk druk met mijn klas. Het is immers een bijna compleet nieuwe klas voor mij en dus is er veel voor te bereiden elke week. Ik hoop dat de studenten veel zullen leren dit semester en het ook leuk vinden! Later dit semester gaan we waarschijnlijk een veldwerkje buiten doen op de campus. Dat zou tegen die tijd wellicht mogelijk moeten zijn met mijn relatief kleine klas van 12 studenten, de hogere temperaturen, en gepaste afstand en mondkapjes op.

Tijdens veldwerk op de 52 hectare grote fossielenvindplaats die ik beheer, Harrell Station. Wat was het modderig ditmaal door onverwachte regen in de nacht ervoor! Enkele centimeters kalkmodder op de kniebeschremers en de zolen was daarom geen uitzondering.

Het vriest hier af en toe een paar graden in de nachten, maar kouder wordt het niet. Het schijnt een van de koudste winters in jaren te zijn hier. Wel kijk ik een beetje jaloers naar Nederland de afgelopen week, waar schaatsen op natuuris een kleine week mogelijk was. Dat was daar alweer drie jaar geleden, toen ik er in die periode ook kort was en zelfs nog geschaatst heb. Veel schaatsplezier iedereen voor de laatste dag.

Tot over twee weken met ongetwijfeld wetenschapsnieuws,

Adiël